

SLOVENSKI NAROD.

Imana vsak dan svečer izvzemši nedelje in praznike ter velja po poštih prejemati na avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K., na pol leta 13 K., za četrt leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 54 K., na pol leta 12 K., na četrt leta 6 K., na en mesec 2 K.; Kdor hodi sam ponj, plača na vse leto 22 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., na en mesec 1 K. 30 h. — Za Nemško celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo bres istodobne vpočitljive naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopne peti-vrste po 14 h., če se oznanila tiska enkrat, po 12 h., če se tiska dvakrat in po 10 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rekspisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Kraflovi ulici št. 5. — Upravnosti naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Pocamezne številke po 10 h.

Upravnosti telefon št. 85.

Lačni volkovi.

(Dopis z dežele)

V četrtek, 9. t. m. je imela ces. kr. kmetijska družba kranjska svoj redni občni zbor. Na ta zbor je prišlo do 200 članov od vseh strani dežele. Zbor je bil zanimiv posebno zaradi volitev. Dosedanji mnogoletni in veleslužni predsednik in viši deželnii glavar pl. Detela je odstopil, ker ne biva več v Ljubljani, nego na svojem gradu v Žabnici. Zbor mu je soglasno izrekel zahvalo in priznanje za zasluzno delovanje. Na njegovo mesto je odbor e. kr. kmetijske družbe kandidiral dosedanjega podpredsednika državnega in deželnega poslance in komercjalnega svetnika g. Fr. Povšeta. Ta je poslane S. L. S. in klerikalo od nog do glave. To svoje politično stališče včasih celo naglaša prav brez vse potrebe. Še več — on hodi na shode klerikalne kmečke in zvezde govoriti, dasi je ta naravnost osnovana za to, da bi izpodkopal tla e. kr. kmetijski družbi. A ker je g. Fr. Povšeta v svojih govorih stvaren, ker je pošten in koncilijskem mož in ker je že tudi res kaj storil za kmetsa, zato noben naprednjak ni ugovarjal njegovim kandidaturam. Poleg tega pa tudi zahteva že čisto navadna spodobnost, da se zasluznega podpredsednika postavi na predsedniško mesto, kadar je to izpraznjeno. Zato pa naprednjaki niso mogli tako grdo ravnati s svojim političnim nasprotnikom, kakor so ravnali slabozrejeni klerikalci s svojim političnim somišljenikom v ravno kar preteklem času. G. Fr. Povšeta je bil namreč mnogo let v deželnem odboru deželnega glavarja namestnik. Vsak dostenjen človek je torej pričakoval, da bo po odstopu g. pl. Detela postal njegov dosedanj namestnik g. Fr. Povšeta — deželnii glavar. A kaj še?! G. dr. Šusteršič bi bil najraje sam. A ker je g. dvorni svetnik Fr. Šuklje že tudi — dolgo upal in celo — zbolel na Dunaju iz strahu, da bi ga »priatelj« dr. Šusteršič ne prekosil, je končno vendar g. Fr. Šuklje zmagal ter zasedel prestol kranjskega deželnega glavarja. G. Fr. Povšeta je torej žalostno podlegel v tem boju in razni Lampeti so ga prav spretno eskatotirali celo — iz deželnega odbora. Tako je torej klerikalno plačilo, dasi se lahko trdi, da je g. Fr. Povšeta več storil za kmetsa, kakor so sploh mogli storiti vsi klerikalci skupaj.

G. Fr. Povšeta je bil torej izvoljen predsednikom e. kr. kmetijske

družbe z vzlikom ob splošnem odobravanju, ker je naprednjakom več za stvar, nego za osebo. Ravno tako je bil v vzlikom voljen podpredsednikom veleposestnik in veletržec g. Ivan Knež. Pri volitvi štirih odbornikov se je pa pokazala »ljudska volja«. Dočim sta dobila domaćina gg. Al. Pavlin in Fr. Pavlin nad 170 glasov, jih je dobil g. baron Lichtenberg že samo 131, a četrti od odbora priporočeni kandidat g. grof Barbo je pa propadel z 49 glasov proti veleposestniku gospodu Slaneu iz Litije, ki je dobil 127 glasov. Ljudska volja! — Ljude se sploh vprašujejo: Čemu treba toliko Nemeev v odboru e. kr. kmetijske družbe? Nemci naše ljudi pov sod odrivajo — še celo na Kranjskem —, če jih le morejo, mi pa Nemcem zopet strežemo, kjer le moremo, s tisto hlapčevsko poniznostjo, v kateri so naš rod vzgojili v teku stoljetij, da so ga lažje izkorisčali! Nemci kaj radi zataje vso svojo toliko hvalisano kulturo in napredek, če le čutijo, da jim tako postopanje — nese, kakor bi bili njih voditelji potomci samih — kramarjev. In ravno grof Barbo se pri priliki rad odene z vsemenskim plaščem kulture in slobode. A če vidi, da bi nemštu več koristil, pa pozabi na vse te nemške baharije in se vsede prav ponizno na dr. Šusteršičeve stran, četudi še ni dobil primernega zadoščanja od njega zaradi tiste znane afere in četudi je ta zastopnike kranjskega veleposetva in nemšta v javni seji smešil rekoč, da je en kranjski kaplan več vreden, nego deset takih baronov. G. baron Lichtenberg se še gotovo dobro spominja te dr. Šusteršičeve ljubeznivosti! To je politik a! »Klopf man einen Deutschliberalen durch, so springt ein Jesuit heraus!« Zdaj pa dobil lekcijo, iz katere se lahko uči, da je bolje ostati kavalir, kakor pa postati politik po vzorcu kranjskih klerikalcev!

Torej skratka — g. grof Barbo ni bil voljen v odbor, dasi so se zanj potegovali vsi vplivni gospodje. Ker njegov tekmeč g. Slane volitve ni sprejel, tedaj ostane to mesto prazno do prihodnjih volitev. Ali bodo mogli do prihodnjih dobiti za grofa Barba dovolj glasov, je vprašanje. Razsodni možje so se že naveličali tiste »sladke vode«, s katero jih »gospodje« tako radi tolažijo. Zato bodo pa začeli malo trje nastopati, da pri dema kam naprej, ne pa v klerikalno past.

To so torej zanimivosti z občega zpora e. kr. kmetijske družbe.

A kakor zavilj pšiček, če mu stopiš na rep, tako je zavilj klerikalni »Slovenec« ob tej volitvi. Vedeni taje zvezzo in Nemci in se trakajo na prsi, kakšni prijatelji kmetsa, pa jih je tako zapekla ta neizvilit grofa Barba, da so napisali prav z Lampetovim peresom v »Slovenec« od 9. julija t. l. tole prav klerikalno-strupeno notico: »Grobokopci kr. kmetijske družbe. Danes je e. kr. kmetijska družba dobila svoj smrtni udarec. Liberalni prekupci, učitelji, barvarji, profesorji, uradniki, žganjetoci, padarji, kavarnarji in podobni »kmetje« so danes e. kr. kmetijsko družbo ubili. Dne 9. julija 1908. — Zapomnimo si dan! — je ta gospoda kakor osa pičila e. kr. kmetijsko družbo. A si je izdrila želo in sledila ji bo smrt. Jasno je, da to ni več kmetijska družba. Zato je država in dežela ne more več upoštevati. Ni škoda! Kmalu stopi na mesto mrtvega trupla novo živo telo, bolj primerno zahtevam nove dobe.«

Tu se vidi, kako so ti klerikalni volkovi lačni. Komaj čakajo na svoj plen — na kmetijsko družbo in na njenih 150 tisoč kron premoženja, da bi z njim malo poftlikali svoje gospodarske zveze. Pred 6. leti so rekli, da je en kaplan več vreden, kakor deset »takih baronov«, a danes jim je grof Barbo bolj pri sreču, kakor vsa e. kr. kmetijska družba, ki je našemu kmetiju že toliko koristila! Pa pravijo, da so prijatelji kmetsa! Da, da, prijatelji pa taki, da pravi kmetje že danes prosijo Boga, naj jih varuje takih prijateljev o n, sovražnikov se bodo že sami ubranili! Odkar so te »prijatelje« pred 8. leti kranjski kmetsi z 1200 proti 600 glasovom zapodili z volišča, od tedaj vedno »tuhtajo« in »gruntajo«, kako bi dobili kmetijsko družbo v svoje kremlje. Enkrat obrekujejo njenega ravnatelja, enkrat njenega »žlindroca« in enkrat vse skupaj, kakor jim pač kaže. Pa jim vse skupej nič ne pomaga. Na občni zbor pride zastopnik e. kr. vlad in sestavljeno povabilo delovanje e. kr. kmetijske družbe, njen čudoviti razvoj in njene lepe uspehe. Isto stori zastopnik deželnega odbora in skoraj z istimi besedami. Komaj si pa dovolijo člani te pojavljene družbe malo s svojo glavo misliti itd., že so pokone klerikalni demagogi in okoli »Slovenec« in žugajo s cepe razbiti vse — prav vse, kar ni po njihovi volji. Država in dežela je ne moreta več upoštevati! Ni škoda! vprijejo na družbo in nje dolgoletne člane in ji obetajo — pogin.

To je skrajna nesramnost —

skrajna demagogija, katero so zmožni le — učeni, a — hudobni ljudje! Res smo radovedni, katera cesarska kraljeva vlada bi mogla iti takim ljudem na roko? Kateri deželnii odborniki bi mogli »Slovenecem« demagogom pomagati e. kr. kmetijsko družbo u bijati?

Tako ne bo šlo dalje. Mi volimo klerikalca g. Fr. Povšeta predsednikom družbe, gg. Kalana in Pogačnika pa v odbor, zato nam pa potem njihovi politični prijatelji tako plačujejo in groze — s ceperi! Če ti gospodje nimajo toliko veljave v svoji S. L. S., da bi take nesramnosti preprečili, pa naj javno obsodijo to demagogijo in izvajajo konsekvence. Ce jim je pa več do S. L. S. potem se pa morajo kot možje zahvatiti za častne mandate v e. kr. kmetijski družbi. Tu moramo biti enkrat na jasnom!

V deželnih zbornicah so se nekako pomirile stranke. Dr. Tavčar se pokori pod predsedstvom dr. Lampeta (kadar je Šuklje zadržan) in grof Barbo, sedi pohlevno poleg dr. Šusteršiča, kakor bi se še nikoli ne bila sporekla. Normalen človek bi mislil, da bo ta mir zavladal tudi po deželi ali pa vsaj v nepolitičnih družtvih. In ravno »Slovenec« je prav hinavsko zavijal oči in pozival k miru in pozitivnemu delu! Saj je res že skrajni čas, da vsi pravi prijatelji naroda začno skupno delati za njegov razvoj — za njegov duševni in gospodarski napredki, ki ga edini more rešiti v teh burnih časih.

Toda motiš se prijatelj. Klerikalni volkovi so tako lačni, da bi najraje vse pojedli, da bi ves svet podse spravili ter nad vsem neomejeno vladali. Vse ozire, vso moralno, vso pravico brezobjirno poteptajo, če jim le kaže. Oni hočejo imeti oveco edino v svojih kremljih in se zvezno zraven, da jo bodo mogli striči, kadarkoli se jim bo poljubilo. Kdor je z njimi in jim pomaga to oveco — naš ubog narod — zvezovati, tega hvalijo in ga povzdignijo do neba, če pa ni z njimi — in naj je tudi svetnik — ga psujejo neusmiljeno ter bi ga danes raje ubili nego jutri, če bi se ne bali — žandarjev. »Ljudska volja!« »Ljudstvo bo govorilo!« vprijejo, da so že kar hripavi. A kadar ljudstvo — res izpregovori resno besedo, ki ni za njihov žep — tedaj je v klerikalnem taboru krik in jok in škripanje z zobmi, kakor bi se res sam pekel odprl. — To je res huda izkušnja za naš revni narod, to je skrajno strupen veter, kateremu mora slediti — grozen vihar!

Trdno vero imamo, da narod, ki je prenesel Turke — domači in tuge — bo prenesel tudi klerikalne volkove in se v tem boju tako utrdil, da bo potem imel mir pred njimi za vse večne čase! Amen!

Rekrutni zakon v gosposki zbornici.

Dunaj, 12. julija. Brambna komisija gosposke zbornice je že dognala zakonski načrt o izvišanju rekrutov za deželno brambo za leto 1908. ter razdelila tozadevno poročilo med člane gosposke zbornice.

Nemška gonja na Češkem.

Praga, 12. julija. Vsi nemški okrajni zastopi na Severnem Češkem so sprejeli resolucijo, v kateri se protestira proti neprestanemu čehiziranju na Severnem Češkem. Nadalje se v resoluciji zahteva, naj se vsi višji deželnii in državni uradi na Češkem razdele v české in nemške sekcije, a nemškim uradnikom se zagovarja najobsežnejša podpora.

Zopetni sestanek med ministrom Aehrenthalom in Tittonijem.

Rim, 12. julija. »Corriere della sera« razpravlja v uvodniku o napovedanem »sestanku med Aehrenthalam in Tittonijem ter pravi, da je Evropa v kočljivem trenotku, ako tudi ni naravnost nevarnost pred vojsko. Težkoče političnega položaja je iskati v Orientu. Ako tudi ni direktnega razpora med Avstrijo in Rusijo, je vendar izginilo prejšnje sporazumljene, dočim sta Italija in Rusija v vseh orientinskih vprašanjih edini. Italija uvideva važnost in potrebo, da goji s svojo sosedo Avstrijo dobro razmerje ter zabraniti z vso odločnostjo, da ne nastanejo politična nesporazumljenja.

Kriza v Srbiji.

Belgrad, 12. julija. Uradno se razglasja, da so vse vesti v inozemstvu o nemirih v Srbiji popolnoma izmišljene. Po celi deželi vladajo skupno delati za njegov razvoj — za njegov duševni in gospodarski napredki, ki ga edini more rešiti v teh burnih časih.

Včeraj obnovljena kompromisna pogajanja med obema radikalnima strankama so se razbila. Vsled tega je Velimirović vrnil kralju mandat glede sestave nove vlade. V imenu

LISTEK.

Ustoličenje koroških vojvod.

(Kulturnozgodovinske črtice s posebnim ozirom na pravni in gospodarski pomen za Slovence Sestavil A. B.)

(Dalej.)

K vzhodnjemu sedežu, kjer je med obredom sedel novi vojvoda, pelljete dve stopnici, k zapadnemu sedežu, kjer je sedel volilni knez, pa je samo ena stopnica. Na naslonjalu je na vzhodni strani tudi nekak napisa, a čitati je mogoče le par posameznih črk.

Vojvodski prestol je bil že za časa ustoličenja Habsburžanov v slabem stanju, ker je cesar Maksimilijan pisal leta 1506. koroškim deželnim stanovom: »Wir schreiben auch hiemit vnserm verweser vnsern vitzthums in Khärndten, ainen stuel darzu machen vnd auffrichten zu lassen.« Danes so razpoke zalite, plošče pa zvezane z železnimi kavljami. Leta 1834. so prestol obdali z železno ograjo, okoli pa nasadili drevje, da je videti od daleč liki majhen gozdč sredi pašnikov. Nad vhodom je kakor v posmeh slovenskemu značaju

prestola napis: Kärntens Herzogsstuhl. Novejši zgodovinarji, posebno dr. Puntschart, dvojnijo, da bi bili napisi na prestolu slovenski; prisodili bi jih radi Rimljani, dasi ne morejo dobiti dokazov za razlaganje. Pri tem se sklicujejo na slovenske učenjake Šafařka, Miklošiča in Kreka, ki tudi ne omenjajo teh napisov med starimi slovenskimi. Dr. Kos (»Slovenci za Karola Velikega« — Zvon 1882) je mnenja, da je prva dva napisa dal napraviti vojvoda Jnjo, ki je znal pisati ter je bil zelo vident za krščansko vero. Profesor Scheining pa je v »Krescu« leta 1884. (Urban Jarnik) naravnost zapisal: »napis ni slovenski«. Pri tem se sklicuje na vit. Mora in njegovo razpravo: »Der Fürsterestein in Karnburg und der Herzogstuhl am Zollfelde in Kärnten«. Moro namreč dokazuje, da so črke rimske in popolnoma enake onim, ki se pogosto nahajajo na rimskih kamnih virunskih razvalin. Nekateri starinoslovec pa so celo dognali, da so črke iz prvega stoletja rimskega cesarjev. Zakaj ni napis na pročelju, oziroma na naslonjalu, kjer bi ga vsakdo videl? Zakaj je treba čitati enkrat napis od zgoraj navzdol, drugič pa od spodaj navzgor? Pomisleki niso brez podlage. Prvotno so bile črke v glavnem napisu spojene: MASUETIVERI.

Leta 1861. pa je nekdo čez noč napis prenovil ter zluge razdelil. S tem je onemogočil vsako nadaljnjo znanstveno raziskovanje. To je dalo povod Nemcem, da so začeli Slovence celo v šolskih knjigah obrekovali, češ, da so prvotni latinski (?) napis hudobno spremenili, da bi dobili slovensko besedilo (Egger: Deutsches Lehr- und Lesebuch 1882). Glavni in najtehnješi pomislek proti napisu pa je ta, ker se glavni obred, ki je pri njem stavljal kmet - plemeč znana vprašanja na vojvoda, ni vršil pri vojvodskem prestolu, temeč pri knežjem kamnu pod Krnskim gradom. Obred pri vojvodskem prestolu je bil le za plemstvo, zato se je v ramci dobre že vršil skoraj gotovo le — nemško.

Jarnik je v svojem narodnem fanatizmu razlagal napis tako, da je stvari s tem več škodoval kakor koristil. Dočim navaja sicer tankovestni Megiser napis le v eni besedi: »MASUETIVERI«, jo je razložil Jarnik samovoljno v tri besede: »ma sveti veri« ter tolmačil, da pomenijo v celovškem podnarečju rožanskega govora »ima sveto vero« ali kot vprašanje »ima sveto vero?« To razlagovo vprašanje brižinski spomeniki, ki dokazujo, da ne sega zamoklo izgovarjanje končnih samoglasnikov v koroških narečijih do tako pozne dobe nazaj.

Se samolastneje in neverjetneje je razložil Jarnik vodoravni, danes popolnoma nečitljivi napis na naslonjalu vojvodskega prestola. Kakor že povedano, se danes črke ne morejo več čitati, a tudi v prejšnjih časih jih je čital vsak preiskovalce drugače. Laciš je čital: D IV — DUX. DOMIT. Megiser: RUDOLFUS DUX. — Dr. Levec je mnenje, da si je dal vsekatih črke

staroradikalcev je priporočal Pašić kralju, naj poveri sestavo ministra opoziciji. Popoldne je poklical kralj v konak voditelja mladoradikalne stranke Ljuba Stojanovića, ki pa je odklonil sestavo ministra z motivacijo, da kmalu poteče proračunski provizorij, vsled česar ni mogoče pravčasno izvršiti novih volitev. Stojanović je priporočal kralju, naj reši krizo s tem, da pokliče v ministrstvo izven skupščine stoječe politike Vučića, Milosavljevića in Milovanovića. Kralj je nato povrnil Milosavljeviću, da sestavi novo ministrstvo.

Bolgarska politika o Makedoniji.

Sofija, 12. julija. Pri debati o adresi na prestolni govor je izjavil minister zunanjih del, da bo vlada zasledovala tako politiko, ki jamči za zunanjost in za narodne interese. Vlada bo napela vse sile, da prepriča velesile, da želi Bolgarija miren razvoj ter ne bo izzvala nemirov na Balkanu. Kar se tiče sosednjih držav, je minister naglašal, da vladajo z Rununsko prisršne prijateljske razmere. Razmerje napram Grčiji je officialno dobro, toda biti bi moralno odkritosreno in prijateljsko. Razmerje napram Srbiji je officialno dobro iz znanih razlogov. Tudi napram Turčiji je razmerje bolje kakor je bilo ob prijetku sedanja vlade. Minister je zavračal obrekovanje, da je Bolgarija zbudila vstajo v Makedoniji. Vstajo je provzročil notranji položaj. Ponesrečenje mürzstekih reform, ki so imelo negativen uspeh, se je pripisovalo gibanju vstavev, ki jih baje podpira Bolgarija. Te trditve ne verjame že več noben resen politik. Bolgarska vlada je pripravljena, prepričiti najmanjšo podporo vstavšem, ker je v njem interesu, da zatre vsakršno gibanje vstavev. Makedonsko vrašanje je, ne da bi imela Bolgarija kakšne nadaljnje namere do Makedonije, vendar tudi bolgarsko vprašanje, ker je življene kneževine tesno spojeno z usodo njenih bratov v Makedoniji. Ako pa bi okolnosti zahtevali spremembu dosedanja bolgarske politike, bo vlada, ki je vsled zaupanja sobranja močna, vedela storiti svojo dolžnost.

Vojashi punti v Makedoniji.

Solun, 12. julija. Iz Bitolja v Janino premeščeni turški lovski batljan je prestolil k puntarjem v Rezni. Nad Bitoljem se proglaši obsedno stanje. V Kavali so Mladoturki ustrelili policajo, ki je prišel vojuniti.

Odgoditev ruske dume.

Petograd, 12. julija. Včeraj je bilo s cerskim ukazom odgodeno prvo zasedanje tretje dume do 28. oktobra. Duma je imela skupno 98 sej, izmed katerih so bile nekatere velike važnosti za politično in kulturno življenje, ker se je prvič ustavno sprejel državni proračun, rešil se je zakon o ljudskošolskem pouku itd. Neresene pa so ostale velike reforme, ki jih je bil obljubil oktobrski manifest. Kmečko vprašanje, o katerem je reklo car v svojem nagovoru na poslanec, da bo prva in neodložljiva naloga dume, je ostalo nedotaknjeno. Tudi državljanske svoboščine, ki jih je obljubil vladni komuniké, se niso uresničile. Vendar pa ima tretja duma zaslugo, da je ideji parlamentarizma priborila veljavno ter prisila birokracijo, da mora priznati dumo za važen, odločen faktor.

najem (fevd), in sicer na sledeči način: Med plemiči (Edelthümer) je kmečki rod imenovan vojvodi Blažjeveški (Blasendorf), ki je iz starih časov svoboden. Kadarkoli se na Koroškem umesti novi deželni knez ter deli najeme, vse se kmetovojvoda vsled dedne pravice na okrogel pličast mramorni kamen (ki ima obliko okrogle mize ter stoji v Krnskem gradu nedaleč Gospe Svete). Kmeta obstopi kmečko ljudstvo, zunaj ograje, ki je potegnjena okoli kamna; potem pride bodiči deželni knez v preprosti (grobem) kmečki obleki, tudi ima tak klobuk in take (kmečke) čevlje; v roki drži pastirsko palico. Spremljata ga dva deželna gospoda, za njimi pa gre vse plemstvo v nališpanih oblekah z grbom nadvojvodine Koroške. Pred njimi gre med dvema banderoma gorški grof kot dedni volilni grof na Koroškem. Zraven deželnega kneza pa peljejo na eni strani črno govedo, na drugi strani pa mršavo kljuse. Kakor hitro se deželni knez približa kmetu, zakliče mu kmet (schreyet er dem Lands-Fürsten an): »Kdo je ta, ki se tako očabno bliža?« Nato odgovori okoli stojče ljudstvo: »Deželni knez pride.« Kmet vpraša zopet: »Ali je tudi pravičen sodnik in vnet za blagor naše dežele?« Slobodnih lastnosti? Zaščitnik krščanske vere in vdov ter sirot?« Ljudstvo odgovori: »Da, je in ostane.« Nato mora deželni knez za (?) imenovan dve ži-

Proti kraljevski dinastiji na Portugalskem.

Mardi, 12. julija. V portugalskem parlamentu je govoril posl. Almeida proti civilni listi ter zahteval, naj vlada predloži parlamentu natančne račune o izdatkih kraljevske rodbine, da se dozene, ali se krijejo z dotacijami. Poslane Santos je izjavil, da bi bila republika ali anarhija boljša kakor sedanja vladna oblika.

Zlet notranjskih sokolskih društev v Logatu.

Za Notranjsko je bil včeraj velik dan, lep dan. V narodni trg Logatec je prihitelo nad 400 Sokolov, budiljev sokolske misli in narodne zavesti, prihitelo pa tudi okrog 4000 civilnega narodnega občinstva, dan in gospodov, iz vseh krajev Notranjske ter iz Ljubljane. Včerajšnji sokolski zlet je bil sijajna manifestacija sokolske misli na Notranjskem ter nam je v zagotovilo, da ta del slovenskih dežel kaj kmalu zopet zasluži pridevek »napreden«, ki ga je imel od nekdaj.

Izmed Sokolov so prvi dospeli tržaški, in sicer že zjutraj ob štirih. Bila je le deputacija 6 mož. Ob 11. je prišel ilirsko-bistriški Sokol. Ob 12. so se pa pripeljali Idrijčani in Žirovci na 25 lestvenih vozeh. Bilo jih je nad 300 oseb, in sicer Sokoli idrijski in žirovski, idrijski moški naraščaj, idrijski in žirovski ženski naraščaj, idrijsko delavsko bralno društvo z mešanim pevskim zborom ter idrijska godba. Ob 2. popoldne je prispel postojanski Sokol, ob polu 3. pa ljubljanski Sokol, Sokol I. v Ljubljani, Sokol II. v Ljubljani, šišenski Sokol in Sokol z Vrhniko. Ljubljanskih in šišenskih Sokolov je bilo do 180, vrhniškega pa 26, kar je z ozirom na obstoj društva par tednov naravnost častno število.

Vse Sokole je pozdravil ob njihovem prihajanju logaški Sokol, glavni sprejem je pa bil, ko so prišli ljubljanski, šišenski in vrhniški Sokoli. V imenu delnjelogaškega občinskega zastopa ter v imenu tamburškega in bralnega društva je pozdravil vse došle podžupan g. Smole, v imenu gornjelogaškega občinskega zastopa ter bralnega društva v Gornjem Logatcu pa župan g. Puncuh. Oba sta izražala veselje, da ima Logatec čast, kjer se vrši prvi zlet notranjskih sokolskih društev, ter želeta obilnega uspeha sokolskih društev. V imenu logaškega Sokola je pozdravil njegov načelnik, brat Tomo Tolazzi, poudarjajoč pomen zleta za sokolstvo na Notranjskem, ki se naj vzбудi iz letargije, v katero je padlo zadnji čas.

Za pozdrave se je zahvalil v imenu notranjskih sokolskih društev brat Lenarčič, starosta vrhniškega Sokola ter naglašal, da se morajo prepoditi črni oblaki, ki so legli na nekdaj zavedno kršno Notranjsko, ki je bila za zgled drugim slovenskim pokrajinam glede svoje zavednosti. V imenu »Slovenske sokolske zvezze« se je zahvalil za pozdrav njen starosta dr. Oražen, ki je želel mlademu logaškemu Sokolu, naj bi vršil z uspehom vzvišeno svojo nalogo.

Po pozdravilih in zahvalah so odkorakali Sokoli z idrijsko godbo na čelu po glavni cesti proti telovadnemu prostoru zraven hotela Kramar. Prvi so šli gostje, to je ljubljanski, šišenski in tržaški Sokoli pod vod-

stvom zveznega staroste brata dr. Oražna in zveznega načelnika brata dr. Murnika, nato pa notranjska sokolska društva pod vodstvom načelnika idrijskega Sokola brata Novaka. V sprevodu so bili štirje praporji, in sicer ljubljanskega, šišenskega, idrijskega in postojanskega Sokola, ovečani z lipovim zelenjem in cvetjem. Pri kolodvoru in pri Kramarju sta bila slavoloka, raz hiš so plapale velikanske slovenske trobojuice, občinstvo je pa na obeh straneh celo navdušeno pozdravljalo Sokole. Spred je bil zelo lep in je bil krasen pogled na to sokolsko armado.

Tako po razrodu je bila skušnja za javno telovadbo, ki se je pričela po petih. Dasi je pripekalo solne, vendar je bil telovadni prostor že kmalu po štirih ves obdan od občinstva od pripravnih ljudi do trške in mestne gospode. Ko se je pričela telovadba, je bilo zbranih gotovo nad 2000 gledalcev.

Najprej so se izvajale proste vase je članstva vseh notranjskih sokolskih društev. Te vase, ki so določene za Belgrad prihodnje leto, je izvajalo 82 telovadec prav dobro in zelo zato splošno poohvalo od vseh strani.

Konaj so odšli ti telovadci, že so prikorakale ženske na telovadni prostor. Bilo 52 članje ženskega naravnega idrijskega in Žirovskoga Sokola. Te telovadke so izvajale slikovite proste vase s praporji. Med temi telovadkami so bile deklek s petimi leti. Vase so bile izvajane na ravnost izvrstno, kar je pokazalo veliko disciplino izvajalk. Toliko izda impertinentno hujškanje Žirovskega kaplana Perka proti ondotnemu Sokolu! Občinstvo je bilo naravnost ganjeno ob pogledu na to izvezbano četeto in ploskalo je, da se je tresel zrak.

Prostim vajam s praporci je sledila orodna telovadba na treh bradijah, dveh drogih, mizi in kozi. Izvajalo je te vase 50 telovadec vseh notranjskih sokolskih društev, in sicer primerno starosti in moči društev. Izmed idrijskega in ilirskobistriškega Sokola so nekateri telovadci izvajali vrhunske vase, ki so vzbudile občudovanje, obče priznanje in velik aplavz. Na občinstvo je napravilo splošno dober vtisk, ko je videlo, da so Sokoli orodje sami prinašali in postavljali in sploh vse sami pripravljali in pripravili za orodno telovadbo. Vendar bi bilo kljub temu želeti, da bi se bilo preje posrbelo, da bi se mogla droga tako pritrđiti, da bi ne bilo nevarnosti za telovadce, ki bi bili sicer izvedli vase mojstrski.

Nato je nastopilo 40 članov moškega naraščaja idrijskega Sokola. Opravljeni so bili ti telovadci — v starosti od 5 let naprej — v kroju, kot ga ima češki sokolski naraščaj in sicer v črnogorsko čepico, rdečo sraco, bele hlače do kolen in črne nogavice. Želeti bi bilo, da bi se tudi pri naraščaju drugih slovenskih sokolskih društev vpeljal tak kroj. Omenjeni telovadci so izvajali proste vase z ljubljanskega vsesokolskega zleta prav poohvalno, zato jim je pa donela hvala od vseh strani.

Končno je 40 izbranih telovadcev notranjske sokolske župe izvajalo praska vzorne proste vase izvzemši četrte. Te vase so bile izvedene nad vse pričakovanje izborna in naravnost vzorno, kar je občinstvo navdušilo v bučno odobravanje.

S tem je bila telovadba končana.

Vse vase je vodil brat Novak razen onih moškega naraščaja, katere vase so bile pod vodstvom brata Šinkovca.

K telovadbi moramo še pripomniti, da je napravilo jako ugoden

vtis, da se je njen vspored vršil hitro, tako da so odhajali ene vrste televadci, so že nastopali drugi.

Pri vseh točkah razen pri praških vsornih prostih vajah je sodelovala idrijska godba.

Ko smo odhajali s televadčišča, čuli smo med občinstvom tako občudjujočo poohvalo nad poštovanostjo idrijskega in Žirovskoga Sokola, ki je dal kljub daljavi 5 ur glavni kontingenčni telovadec, da je tema dvema društvoma le čestitati k taki sodbi.

Po telovadbi je bila veselica pri Kramarju. Dasi so prostori obširni, vendar mnogi ni mogel dobiti prostora.

Na vrtu Kramarjevem so bili prirejeni pavilioni, v katerih so stregle ljubezne logaške gospe in gospodine. V paviljonu za vino (načelnica ga. Vidče) so imelo prodajalke bele klobuke, v paviljonu za pivo (načelnica ga. Vončinova) rdeči pentje v laseh, v paviljonu za jestvine (načelnica gdč. Muleyeva) bele, višnjeve in rdeče kockarde, v paviljonu za kavarno in slaščico (načelnica gdč. Mimi Tolazijeve) make v laseh, v paviljonu za srečo, razglednice in tobakarno (načelnica ga. Bačjeva) pa rdeče klobuke. Pavilioni so bili vsi belo drapirani in okrašeni z zgolj slovenskimi zastavicami ter z raznim zelenjem, kakor bršljinom, smrečjem itd.

Ker je bilo preskrbljeno za dobro pijačo in jedila in so udeležniki veselici prinesli obilno veselico razpoloženja seboj, razvila se je prav mestna zabava na vseh koncih. Idrijska godba je neumorno svirala, ob plesnih komadih se je razvila živahen pleš na prirejenem odru, kadar so pa zapeli pevci in pevke idrijskega delavskega bralnega društva ter oni vipsavškega pevskega društva — tudi to društvo je prišlo korporativno na slavnost — pozdravljalo jih je občinstvo z burnim ploskanjem ter »Živio« in »Na zdar« klici. Posebno ko so nastopili Idrijčani. Videvo se je na mah, da imamo pred seboj izvrstno izvezban zbor pod spretno in energetično roko g. Zorka Prelovca, katemu je le častitati, da je znal spraviti zmanjanje za petje v ta pevski zbor, ki ga smemo prištevati k enim najboljšim, kar jih je na Slovenskem. Ugejale so najbolj Mokranjeve »Srbske narodne pesmi« in Vladičev »Slovan na dan«, kjer se je posebno odlikovala v solo-partiji sopranistinja gospica Anica Šinkovčeva s svojim prijetnim, srebenočistim glasom. Lepo petje je občinstvo navdušilo, da je burno ploskalo. Srčno želim, da slišimo enkrat ta zbor v Ljubljani!

Končno nam je omeniti krasnih dobitkov, za katere so prodajale prijazne gospodine srečke s tako srečo, da je bilo na mah vse razprodano. Ko so posamezna društva odhalila na svoje kraje, je bilo na veseleci še polno živnosti. Težko smo sicer odhajali, odšli pa s prepričanjem, da smo preživel par ur v družbi narodnih in zavednih Notranjcev, njih vrhulj sokolskih društev, pred vsem pa idrijskega Sokola, ki sta pokazala, koliko stori požrtvovalnost, koliko pravo resno delo. Take požrtvovalnosti, koliko resnega narodnega delovanja, kot ga imajo Idrijčani in Žirovci, želimo povsod, in potrebno je, če hočemo, da napredujemo. Včerajšnji sokolski zlet v Logatcu naj ima tiste uspehe, kot so jih želeti razni govoriki in ki jih želimo tudi mi in ki so: Notranjska postani zavedna skozi skozi, da boš v zgled drugim slovenskim pokrajinam, kot si bila nekdaj!

Ko so posamezna društva odhalila na svoje kraje, je bilo na veseleci še polno živnosti. Težko smo sicer odhajali, odšli pa s prepričanjem, da smo preživel par ur v družbi narodnih in zavednih Notranjcev, njih vrhulj sokolskih društev, pred vsem pa idrijskega Sokola, ki sta pokazala, koliko stori požrtvovalnost, koliko pravo resno delo. Take požrtvovalnosti, koliko resnega narodnega delovanja, kot ga imajo Idrijčani in Žirovci, želimo povsod, in potrebno je, če hočemo, da napredujemo. Včerajšnji sokolski zlet v Logatcu naj ima tiste uspehe, kot so jih želeti razni govoriki in ki jih želimo tudi mi in ki so: Notranjska postani zavedna skozi skozi, da boš v zgled drugim slovenskim pokrajinam, kot si bila nekdaj!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. julija.

Slovenski dnevi v Pragi.

Včeraj so se sezeli delegacije vseh slovenskih narodov v Pragi na velevalno posvetovanje, kako ustvariti realne temelje dejanjski skupnosti slovenskih narodov. Sesidešet let je tega, kar se je prvič vršil tak shod. Sedanji shod ima pred očmi druge namene, kakor oni l. 1848. Zagotoviti hoče praktična sredstva za stalno kulturno in gospodarsko vzajemnost Slovanov, za skupno organizacijo slovenskega časopisa in za enotno uredbo vseh onih organizacij, ki jim je gojenje slovenske misli naloga. Politika je izključena, vsaj politika v navadnem smislu te besede. Spored razpravljamo je naslednji: 1.) vseslovenska razstava v Moskvi; 2.) pospeševanje turističkih zlasti dijaške v slovenskih deželah; 3.) prirejanje kmetskih izletov v slovenske dežele; 4.) ustanovitev vseslovenske banke (poročevalca ravnatelj dr. Preis in župan Hribar); 5.) razširjenje sokolske organizacije na vse slovenske dežele (poročevalci dr. Scheiner); 6.) organizacija prosvetnih zvez in ljudske vlogo (poročevalci dr. Celakovskij) ter organizacija slovenskega knjigotrtva (poročevalci posl. A. Gabrček in prof. F. Taborsky); 7. ustanovitev permanentnega zabora delegatov slovenskih narodov in organizacija slo-

vanske žurnalisticke (poročevalci dr. Kramar); 8.) sklepanje po prireditvi splošnega vseslovenskega shoda.

— **Kdo bo predsednik tržaške pomorske oblasti?** Piše se nam: Nekateri slovenski listi so vrgli v svet vest, da postane predsednik pomorske oblasti v Trstu dvorni svetnik v trgovinskem ministrstvu g. Deles. Že so se oglasili ljudje, ki proglašajo Delesa za Slovana. Resnica pa je ta, da se kaže g. Deles na Dunaju ultra Nemca, dočim neče biti v Trstu ne Nemec ne Sloven, marveč ... Italjan, menda ker je njegov oče rojen v Senožečah. Brat g. Delesa je zdravnik v mestni

spomenik, ki stoji na levi obali Gruberjevega prekopa pri Zidanem mostu. Postavljen je bil na čast navzočnosti cesarja Franca I. na onem mestu, kjer je on zapovedal, da se ima prekop izdelati. Ravnokar pravljajo železno ograjo okoli spomenika in pri tej prilici naj mi bode dozvoljeno na žalostno stanje votivnih plošč na njem opozoriti. V tistih časih, ko je ta spomenik bil izdelan, so kamnoseki samo pristno cekinsko zlato za napise na kamnitih ploščah vstopljivali, takrat še pozlačevanja z metalnim zlatom niso poznali. Ali to je že tako dolgo, da je i pravo zlato moralno že davno izginiti, kakor je tudi že davno v istini izginilo. Toda eno sredstvo je proti temu, to je: "Pozlati naj se na novo!" Društvo za promet tujcev naj vpliva, da izginejo nekateri "rebusi" na naših spomenikih. Predvsem na gore opisanem spomeniku, pa tudi na spomeniku našega častnega meščana v Žezedi in isto tako na spomeniku pri štališču na Poljanah.

Kegljavci — družbi sv. Cirila in Metoda. "Stavim eno "dvajačo" za družbo, da pade "Kran" v prvem potaku." Velja! "Pet v prvem potaku, "en groš" — za družbo!" Tudi velja! Take in podobne stavne se stavijo zelo pogosto na kegljišču gosp. Roša med člani "Strelskega" in kegljiškega kluba "Hrastnik-Dol" in marsikatera kronca se nakaplja v družbeni nabiralnik — stotki in tisočki bi se pa nabrali, če bi se stavilo tako po vseh kegljiščih!

Strela je dne 9. t. m. po Koroskem hudo gospodarila. Blizu Beljaka je vžgala Mahrovo domovje, pri čemer je bila 14 letna gospodarjeva hči ubita, njena mlajša sestra pa smrtnevarno ranjena. Pri sv. Petru, občina sv. Jakob v Rožni dolini, je strela vžgala domovje vdove M. Bačič ter je bila cela vas v nevarnosti. Tudi na Gornjem Koroskem je strela na mnogih krajih vžgala.

Nove volitve za veliko vernerško občino, kjer so dobili pri zadnjih volitvah Slovenci večino, bo do 2. avgusta t. l. Biti se je, da to pot Slovencem ne bo sreča tako mila, ker nemške stranke že zdrženo silno agitirajo Seveda bodo tudi slovenski voditelji storili svojo dolžnost.

K izviru Hubija na Netrantskem sta šla pretekli teden dva delavec od ajdovskega vodovoda. S seboj sta vezala vrv in dve sveči. Ko jima je ena pogorela, začigala sta drugo; bila sta že daleč v votlini, kar jima pada sveča v prepad. Čakala sta nekaj časa in premišljevala kaj ukreniti, tavala sta delj časa okrog, a brez uspeha, slednjič sta sedla na skalo, a kmalu jima je postal mraz in jela sta hoditi okrog skale, da ne zmrzeta, naprej sta se bala, utegnila bi zaiti. Ostala sta v luknji celo noč, šele drugi dan so se napotili nekateri k Hubiju, ker so ju jeli pogrešali. Dobili so ju ob premrzljivina in prepadena, imela sta vso obleko strgano, ker sta jo trgala raz sebe, da bi jo užgala in si napravila svetloba.

Velika Ciril-Metodova veselica na Vranskem je včeraj privabila vso savinško dolino v ta kraj. Trg je bil ves v slovenskih zastavah, vse občinstvo brez razlike učiteljstvo kakor duhovništvo je praznovalo to slavost. Navzočih je bilo več sokolskih in drugih društev, šoštanjska narodna godba ter gostje iz Kamnika in drugih krajev Kranjske. Najprej je bil obhod po trgu. V sprevodu je bilo pet zastav. Po obhodu je bila javna telovadba Sokolov in zagorskih Sokolov, na kar se je razvila prava ljudska veselica, na kateri je bilo govorjenih več narodnih govorov. Govoril je tudi tajnik Ciril-Metodove družbe, g. župnik Berce, kateremu je 11 leta gdčna. Megličeva, vrlo narodno dekle, ki je za našo šolsko družbo nabrala že marsikar dar, podarila krasen šopek. Peli so pevci iz Zagorja in Polzeli, navdušenost je bila velikanska. Obširnejše poročilo nam je obljubljeno. Kakor je čuti, namerava Südmarka kupiti 1000 orakov vranskega sveta v svoje nečedne raznaročovalne namene.

Osušenje barja V Gruberjevem prekopu v Prulah se je začelo že delati in sicer na jezu, katerega izdejuje stavnik g. F. Supančič. V včini so to za zdaj samo tesarska dela — ali vendar je vsaj enkrat za četeck.

Dvakratni samor. V Trstu je jestivčar Andrej Norec spil stekleničko karbolovo kislino in se nato ustrelil z revolverjem. Znebil se je življeno.

Zaradi ljubezni je pila karbоловo kislino v Trstu 19letna dñinska Luka i Stopar, katere ritanje je precej nevarno. Njen ljubimec ji je nekaj napravil — kot se zgodi večkrat — potem pa dobil drugo ljubico.

Mrtvega so našli v grmovju med Podroščico in Sv. Jakobom starega preužitkarja Janeza Korena.

V konkuru je prišel trgovec v Šmarju pri Jelšah Iv. Dokler.

Zdravilišče Hörgas na Štajerskem. Bolnike, ki so rodom iz Kranjske in ki želijo biti sprejeti v zdravilišče Hörgas pri Gradou, bode na prošnjo "Društvo za odvrčanje jetike na Štajerskem" odsihdobje preiskavala oskrbovalnica zajetičnike v Ljubljani. Doslej so se vršile preiskave le v pisarni društva v Gradou in pa v deželnih bolnišnicih v Celovcu,

čene in nervozne, kakor je ostalni gozdji s prijetnim šumom in hladom.

K 25 letu slovenskega društva "Lira" v Kamniku je poklonil naš plodoviti skladatelj g. Emil Adamčič kantato: "Dan slovanški", besede Simona Jenko. Skladba je moderna in veličastna — posebno trio je uglasen prikladno besedilu — ter je v tem skladatelju jako dobro pogodil m'sel pesnika. "Lira" jo bode pela kot prvo točko slavnostnega koncerta dne 15. avgusta t. l. Ko bodo skladba izšla bržas v "Novih Akordih", bodo gotovo segla po nji vse slov. pevska društva. Pesem je v resnici krasna in dela čast našemu marljivemu skladatelju.

Kegljavci — družbi sv. Cirila in Metoda. "Stavim eno "dvajačo" za družbo, da pade "Kran" v prvem potaku." Velja! "Pet v prvem potaku, "en groš" — za družbo!" Tudi velja! Take in podobne stavne se stavijo zelo pogosto na kegljišču gosp. Roša med člani "Strelskega" in kegljiškega kluba "Hrastnik-Dol" in marsikatera kronca se nakaplja v družbeni nabiralnik — stotki in tisočki bi se pa nabrali, če bi se stavilo tako po vseh kegljiščih!

Strela je dne 9. t. m. po Koroskem hudo gospodarila. Blizu Beljaka je vžgala Mahrovo domovje, pri čemer je bila 14 letna gospodarjeva hči ubita, njena mlajša sestra pa smrtnevarno ranjena. Pri sv. Petru, občina sv. Jakob v Rožni dolini, je strela vžgala domovje vdove M. Bačič ter je bila cela vas v nevarnosti. Tudi na Gornjem Koroskem je strela na mnogih krajih vžgala.

Nov konzulat na Reki. Dosedanja konzularna agenzija Zedinjenih držav na Reki se je spremnila v konzulat. Novi konzul Slocum.

Iz Save so potegnili pri Hrastniku neko žensko, o kateri sodijo, da je žena nekega delavca v Trbovljah. **Barbarsko ravnanje z deklatom.** V Trstu je neka družina iz usmiljenja dajala 9 letni Petronili Ekar hrano, nato jo pa — menda zoper iz usmiljenja — pretepal do krv. To se je godilo dan za duem. V soboto je pa prišla deklica na zdravniško postajo vsa v bunkah in oteklinah. Policia je uvedla poizvedbe.

Velik ogenj. V Drnovem pri Krškem so pogorela vsa gospodarska poslopja posestnike Ane Pacek. Škoda je 10 000 K., zavarovalnina pa 4800 kron. Začiali so najbrž otroci.

Ponarejeni goldinarji in kromko krožijo po Gorškem.

Z voza te padel 15letni Alojzij Hočevar iz Štanjela in je nevarno poškodovan. Moral je v goriško bolnišnico.

Daruvarsko kopališče. Ako opazimo, koliko uspehov doseže Daruvarsko kopališče z železatimi in blatuimi (fang) kopelmi, se prav nič ne čudimo, da toliko pacientov in pacientin obiskuje mično kopališče, da bi dobili ozdravljenja od svojega trpljenja. V Daruvarju je letos mnogo in odličnega občinstva. Tudi o dolgočasu gostje ne morejo tožiti, ker ravnateljstvo skrbí za zabavo se stanki tennisom, kegliščem in izleti. Lansko leto so se zgradile še nove vile, da bi se moglo zadostiti večjemu popraševanju po stanovanjih v juliju in avgustu, vendar pa je priporočati, naj se občinstvo pri naročanju stanovanju obrača na kopališko ravnateljstvo, ki skrbí za to, da vsi ljudje dobre dobro in primerno stanovanje.

Kdor se želi učiti plavati, ima sedaj najugodnejšo priliko v mestnem kopališču Koleziji, kjer poučuje moško in žensko mladino strokovnjak z najnovejšimi pripomočki za skromno odškodnino.

"Mi smo s Poljan!" Sinoči so bili starje Poljančani tako sladko ginjeui, da so to veselje javno kazali po Poljanah. Ko jih je stražnik opozoril na nočni mir, je eden postal še hujši in ni bil prije miren, da mu je bila napovedana aretacija. Njegov tovariš, ki mu je sekundiral, je vpil: "Mi smo s Poljan" in jel stražnika zmerjati ter s tem dosegel, da je še tudi on delat zabavo v špehovku.

S ceste. Dva kolesarja sta podrla dve osebi in jih lahko telesno poškodovali. Stranke so se pobotali med seboj. — V soboto popoldne je neki voznik, ki je peljal po Cojzovi cesti cement, zadel v ročni voziček in pri tem podrl 11letnega Emila Jenka in njegovo 5letno sestrico. Deklica je lahko telesno poškodovana.

Mlada lisica se je včeraj zatekla k g. Jožefu Frecretu v Kolodvorskih uicah št. 26, kamor naj pride lastnik po njo.

Kolo je poneveril dne 8. t. m. Mihael Bence izposojevalec koles g. Karlu Čamerniku na Dunajski cesti ter se z njim odpeljal v Zagreb, kjer ga je zastavil. Včeraj pa je Čamernik Benčeta srečal na postaji v Vidmu, kjer ga je zgrabil za ovratnik in oddel na orožniško postajo.

Tatvini. Snoči je dosedaj še neznani tat ukradl služkinji Barbari Težakovi na Stari poti za 25 kromble in peria in tamburico (biserico). Branjevcu Jožefu Kopacu je bilo na stojnici ob Dunajski cesti iz zaboja ukradenih za 4 K 60 v pokalic.

Delavske gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 15 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 100 Hrvatov in Slovencev. V Heb je šlo 40, v Inomost pa 15 Hrvatov. V Linc je šlo 16, v Beljak pa 5 Makedonev, v Heb jih je šlo 25, v Paveso pa se je odpeljalo 19 Slovencev.

Izgubljene in zajedne. G. Josip Bilina je izgubil malo, površno žensko jopico. — G. Egen Dolinar je izgubil denarnico, v kateri je imel 120 K denarja. — Postrešek Jakob

Koomur je izgubil črna očala. — Železniški sluga Tomaz Klopčič je našel srednjo vsto denarja. — Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena, oziroma najdena dva dežnika, srajca, slamnik, pelerina, krilo, zavitek, v katerem je bila čepica, klobuk in slamnik, ženska jopic in šeleza za okna. — Mestni policisti stražnik Ivan Vidmar je našel belo otroško jopico.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva "Merkur" v Ljubljani. V službo se sprejmejo: 1 poslovodja, 1 knjigovodja in korespondent, 1 strojepisec, 3 pomočnika mešane stroke, 2 pomočnika železniške stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 14 kontoristin, 7 blagajničark, 6 prodajalk, 2 učenca. Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojalce proti majhnim odškodnini.

Društvena godba ljubljanska priredi jutri zvečer na vrtu restavracije "Novi svet" koncert za člane. Vstopina za člane prosta. Nečlani plačajo 40 v. — Začetek ob 8. zvečer.

Drobne novice.

Še ni Bonaventura osam-jen. Škof v Metzu je vsem duhovnikom in teologom svoje škofije predpovedal čitati Lessingove, Herderjeve, Hamerlingove in Roseggerjeve spise.

Nesreča pri cvetličnem korzu v Pragi. Odbor jubilejne razstave je priredil v soboto cvetlični korz, ki se ga je udeležilo nad 50 000 ljudi. Konji širovpreženega voza, na katerem se je vozila vdova finančnega ministra Kaizla s svojim ženinom kavalerijskim poročnikom baronom Gjorgevicem, so se splašili, ker je nekdo vrgel proti vozu papirnatо serpentino. Kaizlova je prišla pod voz, a je bila le lahko poškodovana, dočim sta bila ženin in njegov prijatelj baron Nadherny hudo ranjena. Konji so nato zdirjali med občinstvo na restavracijski vrt ter vse drobili in mandrali pod seboj. Bivša gledališčna igralka Slavinska je bila ubita, 19 oseb pa je bilo bolj ali manj nevarno ranjenih.

Za odpravo verouka iz řek ni glasoval italijanski parlament, kakor se je v soboto brzjavno sporočilo, temu je tak sklep storil rimski občinski svet.

Redna zrakoplovna vožnja. V Wiesbadnu se je ustanovila srednjeevropska družba, ki bo zdrževala direktno ekspresno vožnjo v zrakoplovih Frankfurt in Dunajem in med Frankfurтом in Rimom. Ustanovni kapital znaša šest milijonov.

Z Bosne je igran belograbski vseučiliščni profesor dr. Milan Pavlović, ki je baje pod pretvezo, da študira, ščuvan prebivalce proti Avstriji. Tako vsaj temeljuje deželna vlada svojo odredbo.

Vojaški jubilejni križec dobre le aktivni častniki, vojaški uradniki in podčastniki; izmed neaktivnih pa ga le dobre tisti bivši aktivni častniki in vojaški uradniki, ki so v zadnjih desetih letih prestopili v neaktivnost. Križec bo prijet na belo-rdečem traku.

Brat perzijskega šaha je na potu preko Rusije v Avstrijo, da počaka v inozemstvu, kako se kriza v Perziji razvije ter da ga ustavna stranka pokliče na perzijski prestol.

Razne stvari.

* **Kopanje v limonadi.** V krogih elegantnih angleških dam se je uveljavila nova moda, t. j. kopanje v limonadi. V kad se nacerdi par tucatov limon ter se pomeša z mlačno vodo. Izmišljenci raznih olepševalnih sredstev trde, da kopanje v taki kopeli jači, osvežuje kožo ter zdržuje lepoto. V Holandiji je bila ta navada že poprej znana, in mlađa kraljica Viljemina je bila prva, ki se je kopala v limonadi.

* **Anekdot o cesarju Francu Jožefu I.** Sedaj ob cesarjevi 60letnici prihaja razun različnih patriotičnih knjig tudi vse polno resničnih dogodkov iz življenja cesarja Franca Jožefa I. Nekje na Nemškem je že izlala obsežna knjiga samih takih spominov, iz katerih povzamemo sledeče: Ko se je cesar leta 1885. v Gasteinu sestanil z nemškim cesarjem Viljemom I., hotel je ta na vsak način spremljati cesarja in cesarico. Cesar Franc Jožef je prosil svojega starega prijatelja, nač se ne trudi, temu naj počiva, a vse zmanj. Tedaj pa reče avstrijski cesar po vojaško, toda smeje: "Sedaj pa ti ukazujem, da ostaneš". Nemški cesar je namreč nosil uniformo avstrijskega polkovnika ter je moral ubogati. Zravnal se je po vojaško, salutiral, potem pa se prisrčno po-

slovil od cesarja in cesarice. — Leta 1886. so polagali v Budapešti temeljni kamen za novo konjeniško vojašnico. Najprej je pergamentno listino podpisal cesar, za njim ministri in drugi visoki dostojanstveniki. Ko je prišel na vrsto poveljnik 4. voja grof Pejačević, je začel nečesa iskat po žepih. Cesar je uganil, kaj išče, ter mu ponavljajo podvalo svoj ščipalnik, ki si ga je grof nataknal, podpisal, potem pa stopil nazaj. Če nekaj časa je pristopil cesar v knjigo ter mu smehljaje reklo: "Gospod grof, podariti Vam ščipalnika nikakor ne mislim". Do zadnjega časa je cesar večkrat v letu obiskal vojaško akademijo v Dun. Novem mestu. Tako je prišel nekoč nepričakovano v šolsko sobo, namignil profesorju, naj nadaljuje pouk, sam pa se je nasloublil ob sprejmo klop, na klop pa je dal svoj klobuk s perjanico. To priliko je porabil najbližji gojenec ter je previdno izpulil pero iz cesarjeve perjanice. To so videli tovariši ter mu namigavali, naj tudi za nje izpuli po eno pero. Naprošeni tovariš je to tudi storil, da je bil klobuk že pošteno oskulbljen. Ko je hotel gojenec še eno pero izpuliti, zdrknil je klobuk na tla. Cesar se je obrnil ter videl, kako drži prestrašeni gojenec pero njegovega klobuka v roki. Cesar ga je navede zvezno resno vprašal: "Čemu vam bo pero?" "Za spomin na Vaše Veličanstvo!" je odvrnil prestrašeni gojenec Cesar se je zasmjal ter ljubnevo pripomnil: "Potem mi pač ne preostaja nič drugega, kakor da odnesem klobuk brez perja. In tako je tudi storil.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 206. [Srednji sredni tlak 786.9 mm.]

Julij	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebe
11.	9. zv.	737.0	21.1	sr. jzah.	jasno
12.	7. zj.	737.0	16.1	brezvetr.	"
• 2. pop.	734.6	30.1	slab jug	slab jug	"
• 9. zv.	734.6	22.5	sl. jzah	"	"
13.	7. zj.	734.7	19.8	slab jug	del. obl.
• 2. pop.	733.7	29.0	sr. jug	"	jasno

Srednja včerajšnja in predvčerajšnja temperatura: 21.1° in 2.9°; norm. 19.7° in 19.7°
Padavina v 24 urah 0.0 in 0.0.

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam ob smrti naše iskreno ljubljene ter nepozabljene matere, oziroma tašč, babice in prababice, gospe.

Marije Altmann

izrazili toliko tolažilnih izrazov srčnega sočutja, izrekamo tem potom globoko zahvalo. Zahvaljujemo se vsem darovalcem krasnih vencev, posebno pa gasilnemu društvu iz Polhogovega gradača za zadnje spremstvo.

Zahvaljujemo se vsem.

Gospica

Slovenka, 27 let starca, iz poštene družine, želi v službo h kaki dobrošrčni in poštenci rodbini. Zna slovensko ter italijansko in je začetnica, zna tudi dobro štaviti. Pomagala bi rada pri otrocih in opravljalata domača dela.

Porudbe na A. Morel, Trst, ulica Zenone 6. 24.0.2

Kavarna, Ilirija

v Ljubljani, 3 minute od Južnega kolodvora

je vsak dan 2346

VSO NOČ ODPRTA.

Za večji hotel se išče dobro izurjena

likarica

Istotam se išče

podnatakarica

(Unterläuferin) z dobrimi izpričevali

prvih hotelov in solidnega obnašanja,

Naslov se izve pri upravnosti

"Slov. Naroda". 2427-1

Jutri, v torek, 14. julija

na vruči restavracije

"pri Novem svetu"

velik

KONCERT

popolne

Ljubljanske Društvene godbe.

Začetek ob 8. zvečer.

Člani prosti. Nečlani plačajo 40 h.

Za obilen obisk se priporoča

Valentin Mrak.

Vabilo

na

Občni zbor

Kmečke hranilnice in posojilnice v Knežaku reg. zadruge z neom. zavezo

ki bode

v nedeljo, 19. julija 1908 ob 3. uri popoldne

v zadružni pisarni v Knežaku.

DNEVNI RED:

1. Nagovor načelnikov.
2. Račun za leto 1907.
3. Volitev načelnstva po § 18 zadružnih pravil.
4. Volitev računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Posamezni predlogi.

Drag. Česnik

načelnik.

Briški pomočnik

se tako sprejme pri Ivanu Potušek, brišcu v Kranju.

Urarski učenec

se sprejme pri Rudolfu Rusu v Kranju.

226-2

2265 12

Lepa
pritlična hiša
se iz proste roke proda;
ima pet sob in lep vrt.

Poizve se pri gostilničarju Končanu v Rožni dolini pri Ljubljani.

Gostilna

v neposredni bližini Ljubljane se odda takoj v najem ali na račun pod prav ugodnimi pogoji z vsem inventarjem proti malim kavcijskim brez kavcijske se ponudniki že naprej odklanajo.

Več se izve pri posestniku Antonu Maverju, Ljubljana, Metelkove ulice št. 19.

2430 1

2434-3

2434-2

2434-1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1

2430 1